

POKROK PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Crete pro Šalme okres, Neb., ve
Beyhler a Clarkson pro Colfax okres,
Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kan-
sas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát
Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn.,
pro stát Minnesota a v Tyndal, S. D.,
pro stát South a North Dakota.

Předplatné:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu
\$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní dějtež se pomocí pe-
něžních poukázek (Money Orders), ex-
pressních poukázek (Express Money
Orders), bankovních poukázek (Bank
Draft), anebo v registrovaném dopise.
Oznamujete-li své přestěhování, ude-
jte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů členůvstva ochotně
uveřejníme. Musí být slušné, psané
bez úmyslu někoho osobně poškoditi a
podepsány plným jménem, ať již má
být v redakci utajeno, anebo s dopi-
sem uveřejněno.

Pamatujte při každé příležitosti,
při schůzkách, zábavách a při
každém shromáždění sbírkami na
český národ.

Američtí Poláci sebrali již přes
čtvrt milionu dolarů pro svůj
národ ve vlasti. Kdy zaznamená-
me podobnou číselnici česko-ameri-
cké sbírky!

Terre Hauteký mayor Roberts
a celý jeho koruptní štáb mají nyní
ve vládní trestnici v Leaven-
worth, Kans., dosti času k medi-
taci, že jest ještě zákon v této
zemí.

Dle zprávy ze Švýcarska, v
bláznivých v Německu nalézá se
veliké množství vojáků, kteří v
zákopec sešleli, možná že ani
ne tak z hrůz války, jako z obdivu
a sympatie pro svého kaisera.

Rakouská policie dává prý na
index zahraniční Čechy, kteří v
této kritické chvíli nehoří loyali-
tou pro černo-žlutou monarchii, a
povede-li ten seznam svědomitě,
bude to kniha větší než bible.

Zdali jsou pravdivy zprávy, že
uherští sněm odepřel povoliti žá-
daný válečný úvěr, tedy jsou
Uhři pro další vedení války asi
tak nadšení jako byl Jack John-
son pro další "fajť" při 26. ná-
běhu.

Jest to hezká sumička, tisíc dol-
larů, kterou hezounká 21-letá pí.
Hicksová v Omaze vysoudila na
mlsném 60-letém dědovci za ukra-
denou hubičku, ale musíme vzít
v úvahu, že v těchto divokých ča-
sech všecko stoupá — nejenom
hovězí a skopové.

Což aby členstvo České Besedy
v Chicagu, pozůstávající většinou
ze "zabobaných" a "prachov-
ných", doplnilo svoji záslužnou
representační činnost, řekněme
darem dvaceti tisícovek na hnutí
pro českou samostatnost a desíti
tisícovek pro Srby. Vždyť někte-
ří ti "besedáři" mají roční dů-
chod větší, nežli jest ten třiceti-
tisícový paketel.

NĚMECKÁ PODMOŘSKÁ VÁLKA.

Pod ohlavením "Germany can
offer no excuse for murder of
Leon C. Thrasher" (Německo ne-
může podati žádnou omluvu za za-
vraždění Leona C. Thrashera) pí-
še proslulý spisovatel Herbert
Quick:

"Tělo Thrasherovo ležá na dně
moře, kam bylo posláno německým
ponorným člunem. On byl costu-
ponem na britické obochodní lodi,
Falaba. Loď tato nebyla na své
cestě k britickým ostrovům neb
do Francie s kontrabandovým
zbožím. Nevezla žádné zboží
spojencům. Jela za posláním míru
do Afriky.

"Leon C. Thrasher byl ameri-
cký občan. Byl civilistou, na ci-
vilistické lodi. Byl zavražděn,
zrovna tak bílácky jako kdyby
byl obchodníkem ve svém krámě,
na něhož "střeleno bylo kolem po-
choďným vojákem.

"Německý tisk omlouval jeho
zahbití pohoubením se uvážit zod-
povědnost na Anglii, která se sna-
ží samozití dopravu potravín do
Německa. Říkají, že když se jed-
ná o vyhladování 70,000,000 lidí,
každý jejich čin směřující k do-

čení vítězství, musí být ospra-
vedlněn.

"Ale oni ví, že toto není pravá
příčina. Oni ví, že německý lid
není v žádném nebezpečí vyhlado-
vání. Německo dnes jest zemi
hojnosti. Jeden můj německý pří-
tel dostává dopisy ze dvou měst
v Německu. Tyto dopisy dokazu-
jí, že brambory jsou lacinější v
Německu, nežli ve vesnici, v které
já bydlím. Prodávají se tam asi
po 62½ centech buší; stojí dollar
zde. Mléko, mléko a sýr jsou la-
cinější, nežli před válkou. Masa
jsou dražší, nežli tehdy, ale jest
jih dosti. Drůbež a vejce jsou
asi v téže ceně jako v časech mí-
ru. Chléb jest dražší, ale není oň
nouze. Dělníci jsou více plně za-
městnáni, než před válkou a mzdy
jsou vyšší. Tito za mzdu pracují-
cí Němci praví, že nepocítili tlak
špatných časů vůbec.

"Herman Ridder jest hlavní
mluvčí německé vlády v této zemi.
Ridder vysmíval se nápadu, že
Německu hrozilo by nebezpečí vy-
hladování.

"Maxmillian Harden jest snad
nejproslulejším redaktorem v Ně-
mecku. Jeho časopis jest brillant-
ní berlínská "Zukunft". On pra-
ví: "I kdyby válka trvala přes
další zimu, my nebyli bychom na
tom tak zle jako Pařížané v 1871.
Ne! Statistické žijí dnes ve vět-
ším nadbytku, nežli za časů míru.
Co k obědu? Pečená husa, jablko-
vý návin, meruňky se smetanou,
nakládaný chřest, pstruh, čokolá-
da a dorty. A ženy jdou do
Tietz's, Jandorf's a jiných depart-
mentních krámnů sháněti láce. Pak
návštěva do divadla s pohyblivými
obrázky. Toto není žádný ne-
obyčejný den." On nemluví o bo-
hách, nýbrž o lidech navštěvují-
cích divadla s pohyblivými ob-
rázky.

"Měli bychom si zapamatovati
tyto věci, až Německo omlouvatí
bude zabíjení amerických občanů
na obchodních lodích způsobem,
jak se to nikdy nedělo za civilizo-
vaného válečnictví. Ono nemůže
uváděti nebezpečí vyhladování ja-
ko příčinu.

"Německo nemůže s místa se
svoji podmorskou válkou proti
britickým obochodním lodím. Do-
voz stále vzrůstá do britických os-
trovů i do Francie. Německo ne-
může ani říci, že činí tyto věci, aby
zvítězilo. Ono tím nevíteží. Ono
ztrácí něco cennějšího, nežli snad
se domnívá — respekt světa pro
německou civilizaci."

PAN ROOSEVELT NA LAVICI OBŽALOVANÝCH.

Doufáme, že Theodore Roosevelt
jest v těchto dnech opět šťasten.
Jsou ho opět "plné noviny". O
místo na prvních stránkách ameri-
ckých žurnálů svedl vítěznou bit-
vu skoro s celým světem ve zbra-
ních, a to už něco znamená. Čte-
te, jak to dopadá v Karpatech a
v Dardanellách a ve Flandersku a
v Polsku a ve Východním Prusku
a na bojištích i v Africe a Asii, na
vodě i na souši, a vedle hned čte-
te, jak zápolil plukovník před sou-
dem v Syracuse, N. Y., s celým
štábem advokátů. Pan Barnes, dří-
vější předseda státního republi-
kánského výboru v New Yorku,
rád by skolektoval od pana Roose-
velta \$50,000 za vydání o něm kri-
vého svědectví řečeným již plu-
kovníkem, šli jak se tomu říká v
právnícké mluvě, za trestní urážku
tiskem spáchanou, a z toho povsta-
ly ty soudy.

Dle p. Roosevelta řečený p.
Barnes byl v alianci s p. Mur-
phym, hlavou pověstné Tammany
Hall a vůbec byl prý v politice je-
nom k vůli kořisti, a aby té kořisti
co nejvíce nashromáždil, byl jedna
ruka s industriálními piráty a jiny-
mi partiky. Pan Barnes nyní
tedy žádá, aby buď p. Roosevelt
dokázal, co dal na veřejnost, nebo
aby zaplatil za svoji prostofekost.
Tak se dostal plukovník na lavici
obžalovaných. Jest to pro něho
trochu nová zkušenost, neboť on
spíše mluval ve svyku na lavici ob-
žalovaných poslů. V r. 1912 po-
sádl tam celou republikánskou
stranu a soudil ji tak nemilosrdně
jako Jehova roshněvaný na nej-
vyšší míru.

Co toto píseme, uvidíme, jak to
a p. Rooseveltem dopadne, ale je-
sto jest, že se při svém procesu ba-
vil jako malé dítě, když prvně
spatřil "moving pictures". Byl to-
léto vyzván plukovníkem, aby nařel
svoji životní kariéru, a to dosta-
tečně vysvětluje, proč se při svém
procesu tolik bavil. Nakreslil
Theodore Roosevelta, že Theodore
Roosevelt byl nad ním celý a vytr-

žení. A jak svědomitě si při tom
počínal. Kdyby jej byli nechali,
byl by dopodrobna vypověděl, jak
zašli na ty španělské kuliferdy na
Kubě, byl by vyložil do všech de-
talů onu historickou bitvu na vr-
chu San Juan, kde on, Roosevelt,
stál, kde pluk drsných jezdců, kde
která škadrona a prapor. A byl
hotov léti všecko názorně, se zi-
dle povstal, naznačoval, poučoval,
vysvětloval — inu, však znáte ta-
kové "staré vojny", když se do-
stano do ohně. I sám zústepce
žaloby, prohnal p. Ivins, který
prý jest mistrem křížového výse-
ch, skrotl a ujišťoval soudce, že
"nechce být z sněden."

V tom ve všem vidíme našeho
starého plukovníka, nejlepšího pří-
tele novinářů, kteří mohou vdy-
cky psáti o něm, když nemají ve-
dy nechtějí psáti o něčem jiném.
Ale ono přece jenom něco není s
plukovníkem v pořádku. Již v
druhé latinské učili jsme se vě-
tě, "Si duo faciunt idem, non est
idem", čili po česku, "když dva
dělají totéž, není to totéž." A to
jest ten hlavní "trubl" s plukov-
níkem, že nedovede nebo nechce
dobře od zlého rozeznávat, čemuž
velkou důležitost přikládá hned
ten starý Rek Xenofont; dělá vel-
ký rozdíl, když on sám něco dělá,
a když dělají to jiní lidé.

Pan Roosevelt zatracuje při-
spívání velkými kapitalisty do
kampanních fondů politických
stran, ale nijak se nerozčiloval,
když pro jeho vlastní kampanní
fond v r. 1908 sešla se ohromná su-
ma \$3,000,000. Pan Roosevelt vy-
hlásil Barnesu za hotového mafi-
sta v r. 1912, ale před několika
krátkými roky byli spolu výborní
kamarádi, stejně jako se senáto-
rem Rootem, senátorem Plattenem
a Harrimanem a Odellem a celou řa-
dou jiných, kteří byli výborní lidé,
pokud pomáhali Theodorem Roose-
veltem, ale nebyli hodni, aby pes-
kus chleba od nich vzal, jakmile
s p. Theodorem Rooseveltem v ně-
čem nesouhlasili, zejména když ne-
souhlasili s jeho ctižádostí v r.
1912, když byl poražen v republi-
kánské národní konvenici tímtož
metodami, jimiž čtyři roky před
tím prosadil nominaci svého "dra-
hého přítele" Tafta.

Toto se nám na plukovníkovi ne-
líbí — že se přilíží řídi onou zá-
sadou, "když dva dělají totéž, není
to totéž". Jest to věčná škoda,
neboť dlužno doznati, že jest Theo-
dore Roosevelt v mnohých ohle-
dech neobyčejným mužem a nebý-
ti jeho slabátek, byl by opravdu
pohoruhodnou postavou v politické
historii tohoto národa.

PRESIDENT WILSON O NEU- TRALITĚ.

Na banketě Spojeného tisku v
New Yorku proslavil president
Wilson minulou středu pozoruhod-
nou řeč. Přikládá jí sám velkou
důležitost, neboť snažil se obja-
snit, případně obhájití neutralitní
stanovisko Spojených Států v pří-
tomné válce evropské, a z této pří-
činy text řeči dodán byl zástup-
čím tiskových agentur, až když
přepsána byla stenografem v Bílé-
ho Domu. Jak dalo se předem o-
čekávati, řeč presidentova vyvola-
la posudky, a to hodně různé, v e-
vropských zemích, zvláště v oněch,
jež válku vedou, ba i v Japonsku.

"Jsem hluboce povděčen za la-
skavě přijetí, jehož se mi dostalo,"
pravil president. "Pohlížím při-
tom zpět do minulosti s dotekem
lítosti, kdy stál jsem na tomto mís-
tě se podobných příležitostí a tě-
šil se větší svobodě, než jest mi do-
práno dnes. Byly časy, kdy stál
jsem na tomto místě a řekl jsem,
co skutečně jsem myslel. Dnes při-
šel jsem sem, zdržován ovšem po-
citem zodpovědnosti, které nemo-
hnu uniknouti. Neboť já běru Spo-
jený tisk velmi vážně. Známa onu
nesmírnou úlohu, kterou hraje to
v událostech nejenom této země,
nýbrž světa. Vy obchodujete se
surovým materiálem miněni a má-
li moje přesvědčení nějakou váhu,
miněni v konech ovládá svět.

"Přemýšlím tudíž o velmi váž-
ných věcech, když stojím před tím-
to tělesem mužů. Nemám vás však
na mysli jako členy Spojeného ti-
sku. Nemám vás na mysli jako
muže různých politických stran
neb různých rasových původu neb
různých náboženských vyznání. Če-
li mluvit k vám jako k svým
spolobčanům Spojených Států.
Neboť jsou vážné věci, jež my ja-
ko spolobčané měli bychom uva-
žovati. Časy za námi, pánové, by-
ly obtížné dosti. Časy před námi
budou pravděpodobně mnohem ob-
tížnější, neboť cokoli se řekne o

přítomných událostech ve světě,
jest jasno, že se blíží rychle k vy-
vřeholení a pak nadejde zkouška
nejenom pro národy súčasnostně v
přítomném kolosálním zápase, o-
na dostaví se pro ně zajisté, avšak
zkouška nadejde obzvláště pro nás.
Vystihujete, že hrubě mluveno, my
jsme tím jediným velkým náro-
dem, jenž nebyl stržen do tohoto
víru. Nemluvíme s nějakým zne-
hodnocením o těch velikých náro-
dech Evropy, jež nejsou účastny
na přítomné válce, ale mám na
mysli jejich blízké sousedství k ní.

"Mám však na mysli, že jejich
životy, mnohem více, než naše
vlastní, dotýkají se samotné tepny
události; kdežto mezi námi a těmi
trpkými dny za vodou vzdouvá se
3,000 mil chladného a tichého o-
ceánu. Naše atmosféra není ještě
nasyčena těmi rušivými živly, kte-
ré musí být cítěny a musí proni-
kat každý národ Evropy. Není
tudíž pravdě nepodobno, že náro-
dové světa jednoho dne obrátí se
k nám pro chladnější odhadnutí
živlů súčasnostných. Neobírám se
takovou bláhouv myšlenkou, jako
že my měli bychom zasednouti na
soudnou stoličku nad nimi. Žádný
národ nehodí se za soudce nad ná-
rodem jiným, ale že my jednoho
dne budeme napomáhati rekons-
trukci procesu míru. Naše zdro-
je jsou netknuty a my více a více
stáváme se silou okolnosti spro-
tředkovacím národem světa vzhle-
dem k jeho financím.

"My musíme se ustanoviti v na-
šich myslích, jaké jsou nejlepší vě-
ci k vykonání a jaké jsou nejlepší
cesty vykonati je. My musíme
vložití naše peníze, naši energii,
naše nadšení, naši sympatie do
těch věcí a musíme míti naše ú-
sudky připraveny a očekávati si
myslí čistou přísti onoho dne. Ne-
mluvíme tedy v duchu sobectví,
když řeknu, že celá naše povinnost
pro přítomnost aspoň, jest shrnu-
ti v tomto hesle, "Amerika první".
Mysleme na Ameriku, nežli
mysleme na Evropu, tak aby Ame-
rika mohla být přítelem Evropy,
až onen den vyzkoušeného přátel-
ství nadejde. Zkouška přátelství
není sympatie s jednou stranou
nebo s druhou, ale hotovení se po-
máhati oběma stranám až bude po
zápase.

Podkladem neutrality, pánové,
není hostejnost; není to sebezá-
jem. Podkladem neutrality jest
sympathie pro člověčenstvo. Jest
to spravedlnost. Je to dobrá vůle
v srdci. Jest to neustrannost ducha
a úsudku. Prejti si, aby všichni na-
ši spolobčané si to uvědomili. Jest
v jistých stranách nálada k rozno-
eování nesváru v tomto politickém
těle. Lidé dokonce vrhají pomlu-
vy na Spojené Státy jako by je
chtěli postihniti. Lidé říkají, že
kdybychom šli do války na té neb
oné straně, byla by rozdělena A-
merika — haněbná pomluva ne-
vědomy. Amerika nehlučí celá
zrovna nyní. Hlučí jenom v mís-
tech. Ale já mám úplnou a pev-
nou víru v ono veliké, mléčlivé
těleso Američanů, kteří nepostá-
vají a nehlučí a nevyjadřují své
mínění právě nyní, ale čekají a
jsou hotovi podporovati povinnosti
Ameriky. Já jsem tak přesvědčen
o jejich solidaritě a jejich loyaltě
a jejich jednomyslnosti, když bu-
deme jednati spravedlivě jako
jsme dosud činili, jako že historie
této země v každé krizi a při kaž-
dém kritickém obratu dosvědčuje
toto veliké naučení. My jsme
sprotředkovacím národem světa.

"Slovo toto miním v širším smy-
slu. My smiseme jsme z národů svě-
ta. V nás smisena jest jejich krev,
jejich tradice, jejich city, jejich
záliby, jejich vášně; my vlastně
složení jsme z těchto věcí. My tu-
díž dovedeme rozuměti všem ná-
rodům; my dovedeme rozuměti jim
ve směsi, nikoli odloučeně, nikoli
jako strannice, nýbrž spojeně jako
znající a chápející a stělesťující je
všecky. Miním v tomto smyslu, že
Amerika jest sprotředkovacím
národem. Miněni Ameriky, jedná-
ní Ameriky jest hotovo obrátiti se
a volno obrátiti se v jakémkoli
směru.

"Uvažovali jste někdy, jak sko-
ro všichni ostatní národové, téměř
každý jiný národ, skrze dlouhá
stáleť hrál se jedním směrem. To-
to neplatí o Spojených Státech.
Spojené Státy nemají žádné raso-
vé setrvadlosti. Ony nemají žádnou
historii za sebou, která by hna-
la všecky jejich energie a všecky
jejich ctižádosti v jednom určitém
směru a Amerika jest obzvláště vol-
na v tom, že nemá žádných závd-
ných ctižádostí jako světová moc.
Zdali domnceni jsme byli okolnos-
ti, neb domnívali jsme se, že jsme
nuceni okolnostmi v minulosti pře-
vzítí území, jež jinak nebyli by
vychom vzali, myslím, že jsem v prá-
vu, řeknu-li, že považovali jsme to
za naši povinnost spravovati o-
no území nikoli pro nás, nýbrž pro
lidi žijící v něm a vložití ono bře-
meno na naše svědomí, nikoli my-
slím, že tato věc jest naše pro nás
použití, nýbrž považovali sebe sa-
mé za důvěrníky velikého oboedu
pro ty, jimž ve skutečnosti přiná-
leží, důvěrníky hotové předati ob-
chod tím pravým vlastníkům, kdy-
koli stáli by se to mohlo bez ublí-
žení oboedu. To jest, co míním
řečením, že nemáme žádných zá-
vadných ctižádostí. My nechce-
me nic, co nám nenáleží. Není ná-
rod v takovém postavení volným
sloužití jiným národům a není ná-
rod jako tento hotov utvořiti ji-
stý díl odhadujícího mínění svě-
ta?

"Můj zájem v neutralitě Spjo-
ných Států není malicherná zádo-
stivost vystřihati se boje. Já ni-
kdy jej nevyhledával, ale vždy-
cky jsem jej našel. Já nechci
choditi kolem boje. Zdali někde
chce potýčku, která jest zájma-
nou potýčkou a stojí za to, já jsem
jeho mužem. Já jej varuji, že ne-
hodlám být vtažen do potýčky
pro jeho reklamu, avšak hledá-li
boj, jaký jest bojem mužů všeo-
becně a já mohu pomoci trochu,
jest hotov. Avšak já mám zájem
na neutralitě, poněvadž jest něco
více ku konání, nežli bojovati, po-
něvadž jest něco, jest významná
očekávající národ, jakéhož žád-
ný národ ještě nezískal. Jest to
vznamenání naprosté sebekon-
troly, sebeovládání. Koho obli-
vujete nejvíce mezi vašimi přáteli?
Popudlivého člověka? Člověka,
kterého rozčillíte bez nejménšího
vašeho přičinění? Člověka, který
se bude rváti, když spadne klo-
boun, anž by věděl, proč a na
spadl?

"Neobdivujete se a nebojíte se,
když mluvíte s ním zápoliti, mu-
že sebeovládání, jenž pozoruje vás
klidným okem a vystoupí jenom
tehdy, když zašli jste tak daleko,
že nutno s vámi uděláti konec. To
jest muž, kterého si vážíte. To
jest muž, o němž víte, že má v
sobě mnohem více základní a
strašně srdnatosti, nežli popudli-
vý, bojovný muž.

"Já chei reklamovati pro Ame-
riku skvělou srdnatost čili rezerv-
ní normální sílu a já chei zdřaz-
niti vám, pánové, pouze toto:
"Není žádných novinek. Jsou
tak zvané novinky ze Želví záto-
ky, z nichž se vyklubala lež, ale
kdybyste vstúpili národu přesvěd-
čení, že jest to pravda, mohlo by
to porušiti naši rovnováhu a sebe-
kontrolu. My neměli bychom se
obíratí takovými věcmi. My ne-
měli bychom strpěti, aby věci to-
ho druhu spotřebovali elektrickou
energii drátů, poněvadž jich ener-
gie jest zlá, jejich energie není
pravdy, jejich energie jest darem-
nosti.

(Zde president narážel na po-
pudlivé zprávy, že Japonci dělali si
základnu pro své válečné loďstvo
v Želví zátoce při pobřeží Dolní
Kalifornie.)

"Já poznal jsem věci, jež vyslá-
ny byly po drátech jako pravdivé,
když byl pouze jeden muž neb je-
dna skupina mužů, kdož mohli ří-
ci původem zprávy, zdali byla
pravdivá či nikoli a oni nebyli tá-
zání, zdali je to pravda či nikoli
ze strachu, že liehost zprávy při
samém prameni by se dokázala. —
Zprávy takového druhu neměly by
být vysílány po drátech.

"Jest občejně, zdali ne vždy-
cky někdo, jenž ví, zdali věc jest
tak či onak a v těchto dnech na-
de všecky jiné dny, měli bychom
byti zvláště opatrní, abychom se
dotázali té jedné skupiny mužů,
neb toho jednoho muže, když jest
jenom jeden, zdali ony věci jsou
pravdivy či nikoli. Svět v
tomto období nestálé rovnováhy
neměl by býtí rušen pověstí, ne-
měl by býtí rušen obrazyými
kombinacemi okolností čili spíše
okolnostmi uvedenými v kombina-
ci, jež vůbec tam nepatří. Neboť
my dráme, nikoli já, ale vy a pá-
nové ve stejném povolání jako vy,
rozhodující moe v rukou. Tato
nestálá rovnováha spolívá na va-
hách, jimiž jsou vaše ruce. Neboť
strava miněni, jak sprvu jsem
řekl, jest navinkou dne. Já znal
jsem mnoho člověka, jenž "vy-
buchl" následkem informace, kte-
rá nebyla spolehlivou. Takovou
jest věština lidí. Svět držen jest
v rovnováze člověkem, který čeká

na příští den, aby zjistil, zdali
zpráva byla pravdivou či nikoli.

"My nesmíme tudíž strpěti, aby
pověsti od nezodpovědných osob a
původci dostaly se do ozvědní Spo-
jených Států. My jsme důvěrní-
ky pro to, o čem troufám říci, že
jest tím největším dědictvím, jaké
kdy který národ měl, smysl pro
spravedlnost a nadšení pro lids-
skou svobodu. V základě toto jsou
věci, jimiž Amerika jest oddána a
jimž holduje. Jsou skupiny sobe-
ckých lidí ve Spojených Státech.
Jsou koterie, v nichž zlé věci jsou
osnovány, avšak srdce amerického
lidu jest spravedlivé a zdravé a
pravdivé jako vždycky bylo. A
jest to jediné srdce; jest to srdce
Ameriky. Není to srdce udělané z
části vybraných z jiných zemí.

"A to jest, co já snažím se při-
pomínati si každým dnem, kdy
jsem téměř přemožen pochybnos-
ti, co já snažím připomínati si
jest, o čem lidé přemýšlají doma. —
Já snažím se vynyliti se v posta-
vení muže, jenž neví všecky ty vě-
ci, co já vím, a tážu se sama sebe,
jak on by si přál, aby tato země
si počínala. Nikoli v postavení
mnohomluvného člověka, nikoli
strannického člověka, nikoli člo-
věka, jenž si pamatuje napřed, že
jest republikán neb demokrat, neb
že jeho rodiče byli Němci neb An-
gličané, ale jenž pamatuje si pr-
vně, že celé určení moderního běhu
věci soustřeďuje se hlavně na tom,
že jest Američan především. Kdy-
bych já dal se strhnouti stranni-
ctvím v tomto velikém zápase, ne-
byl bych hoden zastupovati vás.
Kdybyste zapomněli těch lidí, kteří
nejsou stranníky, nebyl bych ho-
den zastupovati vás. Nefikám, že
jsem hoden zastupovati vás, ale čí-
ní nároky na tento stupeň hod-
noty, že především jiným mluji
Ameriku."

ČESKÁ AMERIKA PŘED TŘI- CETI LĚTY.

Česká delegace z Baltimore na-
vštívila presidenta Clevelanda a
požádala jej, aby ustanovil Karla
Jonáše konsem v Praze. Zprá-
va o tom P. Z. provázal následu-
jící sarkastickou poznámkou: "Po
rozmluvě se sekretářem Bayardem
navštívili presidenta, kterýž je ne-
pochybně zná osobně od inaugura-
ce, kdy ubíral se kol něho v prů-
vodu s praporem sokolským a je-
muž tehdy sokolské "Na zdar"
provoloali."

Na jevišti Česko-Amerického
Sokola v Chicagu sehrána byla
původní truchlohra, ježž autorem
byl F. Mika z Manitowoc, Wis.,
slepec po více než dvacet roků.

Pokrok Západu přinesl úvodní
článek, v němž vyjadřoval uspo-
kojený nad ustanovením Karla Jo-
náše americkým konsem v Praze.
Napsal mimo jiné: "Toto jest
udalost, která pro nás Česko-Ame-
rickými jest velevýznamnou a bu-
de míti úsinek pro nás důležitý a
dalekosáhlý. Významnou jest již
proto, že jest to poprvé, co uzná-
ní jsme za politického činitele v
zemí této, neboť máme za to, že
jedním z hlavních důvodů pro no-
minaci p. Jonáše byl jeho původ.
Tím prolomena jest půda a otevře-
ny pro všechnu dobu budoucí dvě-
ře pro zastupitele české na vy-
ších místech." Předpověď Pok-
roku Západu se splnila do té mí-
ry, že v posledních letech ustano-
vil jen zensulý Jan Karel gene-
rálním konsem v Petrohradě,
Karel Jonáš znovu jmenován kon-
sem za druhé administrace Cle-
velandovy, p. Langer za admini-
strace presidenta McKinleyho
konsem v Solingen, v Německu,
a konečně jmenován v roce loň-
ském p. Popička vyslancem por
balkánské státy.

DALŠÍ VÍTEZSTVÍ 'SUCHÝCH.'

"Suchá" armáda získala další
vítězství při obecních volbách v
Illinoisu minulú úterý. Onu mo-
krých měst a vesnic změnilo se na
sucho, ale žádné suché na mokro.
Stejná zpráva došla též z Jižní
Dakoty, kde patnáct měst a ně-
stědek přestoupilo z mokra na su-
cho a pouze jedno, jež bylo su-
chým, prohlásilo se pro hostince.
Nejdůležitější města, v nichž ho-
stince zrušeny, jsou: Mitchell,
Madison, Rapid City, Custer, Mil-
bank, Platte, Farmer a Leola. V
Aberdeen byla rovnost hlasů. Me-
si městy, jež hlasovala pro hostin-
ce, jsou Pierre, a devítí hlasy vět-
šiny, Fort Pierre s dvacetidvema,
Phillip a dvaceti, Sioux Falls s
500, Yankton s 210 a Sturgis se
49.